

28 Οκτωβρίου 2019

Στοχαστικοί απόηχοι για το έπος του 40

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Κι από το τότε στο τώρα...

Εκείνοι, τότε, ήσαν απλοί, περαστικοί άνθρωποι, που είχαν πίστη, ιδανικά και οράματα και, γι' αυτό, έκαναν αξεπέραστες πράξεις έστειλαν την τελευταία, κατά τη γνώμη μου, μεγάλη ελληνική πρόταση πολιτισμού προς την ανθρωπότητα. Εμείς, σήμερα, εγωπαθείς και ευδαιμονιστές. γίναμε οι μάζες των υλικών διεκδικήσεων.

Από το φως και τη μυστική παραμυθία που εκπέμπουν οι εικόνες και οι μακρινοί απόηχοι του τότε, τώρα νιώθουμε μιά ξαφνική, διάχυτη και πνιγηρή θολούρα, ένα ζοφερό σκοτάδι να απλώνεται γύρω μας.

Χωρίς Πίστη, για κιβωτό και καταφύγιο, με τη μονοδιάστατη και μονότονη προβολή των πιο σαθρών και χυδαίων προσώπων και πράξεων από τα σύγχρονα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, που μόνο σε μια ανθρώπινη μάζα απευθύνονται, τί πρότυπα και τί μαθήματα ζωής παίρνουν;

Πότε έχει γίνει μια συστηματική προσπάθεια να προβληθούν και όσα καλά και παρήγορα, τυχόν, συμβαίνουν γύρω μας - γιατί είναι βέβαιο ότι συμβαίνουν και

πολλά καλά και σημαντικά γεγονότα στη ζωή της σύγχρονης κοινωνίας μας – ώστε να γίνει αντιληπτή η αδιαμφισβήτητη διαχρονική τιμή των ηθικών αξιών; Γιατί να μην αναφέρεται, σχεδόν ποτέ, και η άλλη, η σιωπηλή, αλλά πολύτιμη, όψη της εκκλησιαστικής προσφοράς; Σε ποιά ανώτερη δύναμη, σε ποιά φωτεινή αλήθεια θα μπορέσουν να στραφούν τα παιδιά μας, για βοήθεια και για στήριγμα, τις ώρες της μεγάλης δοκιμασίας;

Από ποιά ιστορικά επιτεύγματα φροντίσαμε να εμπνέεται, αλλά και να αποκτά ταυτότητα η σύγχρονη νεολαία; Στο σχολικό βιβλίο της Στ' Δημοτικού, γι' αυτά τα μοναδικά κατορθώματα της πολεμικής περιόδου του 1940-41, είναι αφιερωμένες συνολικά τέσσερις σειρές, στις όποιες αναφέρεται ότι:

« Η Ελλάδα μπαίνει στον πόλεμο στις 28 Οκτωβρίου 1940, όταν απαντά αρνητικά στο τελεσίγραφο του Μουσολίνι. Οι Έλληνες, το 1940-41, απομακρύνουν τα ιταλικά στρατεύματα από τα ελληνοαλβανικά σύνορα σημειώνοντας σημαντικές νίκες». Αυτό είναι όλο... το έπος.

Από ποια, επομένως, σύγχρονα ή και ιστορικά πρότυπα και με ποιά αληθινά παραδείγματα θα κατανοήσουν τα παιδιά μας το μεγαλείο που ενυπάρχει σε όλα εκείνα τα μοναδικά δικά μας – γλώσσα, θρησκεία, ιστορία, παραδόσεις – που δομούν και συνιστούν την αληθινή έννοια της Πατρίδας, της δικής τους Πατρίδας; Και πώς θα συνειδητοποιήσουν, επίσης, το τί σημαίνει να ανταποκρίνεσαι σ' ένα χρέος, με μια θυσία που έχει ιερό σκοπό;

Πηγή: *Μερόπης Ν. Σπυροπούλου, Στην Εποποιία του 1940-41 με πίστη, Εκδ. Διδαχή, Αθήνα 2009.*